

Asia C-175/23**Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 98 artiklan 1 kohdan mukainen
ennakkoratkaisupyynnön tiivistelmä****Jättämispäivä:**

21.3.2023

Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin:

Administrativen sad Veliko Tarnovo (Bulgaria)

Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

8.3.2023

Kantaja:

Obshtina Svishtov

Vastaaja:Rakovoditel na Upravlyavashtia organ na Operativna programa
”Regioni v rastezh” 2014–2020**Pääasian kohde**

Vuosien 2014–2020 toimintaohjelmasta ”Kasvualueet” vastaavan hallintoviranomaisen johtajan (Rakovoditel na Upravlyavashtia organ na Operativna programa ”Regioni v rastezh” 2014–2020) päätöksen, jolla julkisista hankinnoista annetun lain (Zakon za obshtestvenite porachki) mukaisen julkisen hankintamenettelyn toteuttamisessa todetuista rikkomisista tehdyn ilmoituksen tutkimisen jälkeen määrättiin yhteistyössä hallinnoitavista Euroopan rahastoista myönnettyjen varojen hallinnoinnista annetun lain (Zakon za upravlenie na sredstvata ot evropeyskite fondove pri spodeleno upravlenie, jäljempänä ZUSEFSU) 73 §:n 1 momentin ja 70 §:n 1 momentin 9 kohdan sekä asetuksen (EU) N:o 1303/2013 2 artiklan 36 alakohdan ja 143 artiklan 2 kohdan nojalla rahoitusoikaisu, joka on 5 prosenttia kahdelle tehdylle hankintasopimukselle myönnetyn avustuksen määrästä, lainmukaisuuden riittäminen

Ennakkoratkaisupyynnön kohde ja oikeusperusta

Asetuksen (EU) N:o 1303/2013 2 artiklan 36 alakohdan ja 143 artiklan 2 kohdan tulkinta erityisesti sen toteamiseksi, onko kansallinen lainsäädäntö yhteensopiva unionin oikeuden kanssa; SEUT 267 artikla

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Kun otetaan huomioon Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta 17.12.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1303/2013 2 artiklan 36 alakohdan ja 143 artiklan 2 kohdan looginen ja teleologinen tulkinta, onko [unionin oikeuden kanssa] yhteensopiva ZUSEFSU:n 70 §:n 2 momentin, luettuna yhdessä sääntöjenvastaisuuksien, jotka ovat perusteita rahoitusoikaisujen tekemiselle, toteamisesta ja prosentuaalisista indikaattoreista rahoitusoikaisujen suuruuden määrittämiselle Euroopan rakenne- ja investointirahastoista myönnettyjen varojen hallinnoinnista annetussa laissa säädetyn menettelyn mukaisesti annetun asetuksen (Naredba za posochvane na nerednosti, predstavlyavashti osnovania za izvarshvane na finansovi korektsii, i protsentnite pokazateli za opredelyane razmera na finansovite korektsii po reda na Zakona za upravlenie na sredstvata ot Evropeyskite strukturni i investitsionni fondove) 2 §:n 1 ja 2 momentin kanssa, kaltainen kansallinen lainsäädäntö, jossa siinä tapauksessa, että lainsäädännössä vahvistetussa luettelossa luokiteltuja julkisten hankintasopimusten tekemistä koskevia sääntöjä rikotaan, kyseessä oletetaan aina olevan sääntöjenvastaisuus?
- 2) Onko ZUSEFSU:n 70 §:n 2 momenttiin, luettuna yhdessä sääntöjenvastaisuuksien, jotka ovat perusteita rahoitusoikaisujen tekemiselle, toteamisesta ja prosentuaalisista indikaattoreista rahoitusoikaisujen suuruuden määrittämiselle Euroopan rakenne- ja investointirahastoista myönnettyjen varojen hallinnoinnista annetussa laissa säädetyn menettelyn mukaisesti annetun asetuksen 2 §:n 1 ja 2 momentin kanssa, sisältyvä kansallinen lainsäädäntö Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta 17.12.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1303/2013 143 artiklan

2 kohdan [kolmannessa] virkkeessä mainitun suhteellisuusperiaatteen mukainen, kun otetaan huomioon tarve yksilöidä jokainen yksittäinen julkisten hankintojen alalla sovellettavan säännön konkreettinen ja täsmällinen rikkominen?

Unionin oikeussäännöt, joihin viitataan

Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahasto plussaa, koheesiorahastoa, oikeudenmukaisen siirtymän rahastoa ja Euroopan meri-, kalatalous- ja vesiviljelyrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä ja varainhoitosäännöistä sekä turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahastoa, sisäisen turvallisuuden rahastoa ja rajaturvallisuuden ja viisumipolitiikan rahoitusvälinettä koskevista varainhoitosäännöistä 24.6.2021 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/1060, 117 artiklan 1 kohta

Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta 17.12.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1303/2013, johdanto-osan 120 perustelukappale, 2 artiklan 36 alakohta ja 143 artikla

Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö

Tuomio 26.5.2016, Județul Neamț ja Județul Bacău (C-260/14 ja C-261/14, EU:C:2016:360, tuomiolauselman 1 kohta)

Kansalliset oikeussäännöt, joihin viitataan

Yhteistyössä hallinnoitavista Euroopan rahastoista myönnettyjen varojen hallinnoinnista annettu laki (Zakon za upravljenie na sredstvata ot evropeyskite fondove pri spodeleno upravljenie), 49 §:n 2 momentin 1 kohta, 70 §:n 1 momentin 9 kohta ja 70 §:n 2 momentti

Sääntöjenvastaisuuksien, jotka ovat perusteita rahoitusoikaisujen tekemiselle, toteamisesta ja prosentuaalisista indikaattoreista rahoitusoikaisujen suuruuden määrittämiselle Euroopan rakenne- ja investointirahastoista myönnettyjen varojen hallinnoinnista annetussa laissa säädetyn menettelyn mukaisesti annettu asetus (Naredba za posochvane na nerednosti, predstavlyavashti osnovania za izvarshvane na finansovi korektsii, i protsentnite pokazateli za opredelyane razmera na finansovite korektsii po reda na Zakona za upravljenie na sredstvata ot Evropeyskite strukturni i investitsionni fondove, jäljempänä Naredba), 1 §:n

1 kohta, 2 §:n 1 ja 2 momentti, 5 §:n 1 ja 2 momentti sekä liitteessä nro 1 olevan I jakson 11 kohta

Yhteenveto tosiseikoista ja oikeudenkäyntimenettelystä

- 1 Osittain Euroopan rakennerahastojen (Euroopan aluekehitysrahasto) varoista koostuvan avustuksen tuensaajana oleva Obshtina Svishtov (Svištovin kunta, Bulgaria) teki pääasian vastaajan kanssa sopimuksen avustuksen myöntämisestä.
- 2 Kyseisen sopimuksen mukaisten toimenpiteiden täytäntöönpanemiseksi tuensaaja toteutti julkisista hankinnoista annetun lain mukaisena hankintaviranomaisena avoimen menettelyn julkista rakennusurakkaa koskevan sopimuksen tekemiseksi. Urakka jaettiin kahteen erään.
- 3 Tarjouspyynnössä tuensaaja ilmoitti, että molempien erien arvioitu kokonaisarvo on 1 107 667 Bulgarian leviä (BGN), tarjoukset on jätettävä ainoastaan yhdestä erästä ja että avustuksen myöntämisperusteena on molempien erien osalta hintalaatusuhde.
- 4 Lisäksi tuensaaja asetti tarjouspyynnössä vaatimuksia tarjoajien tekniselle ja ammatilliselle suorituskyvyille molempien erien osalta. Yksi näistä vaatimuksista oli se, että tarjoajien on täytettävä tietyt aluesuunnittelulain (Zakon za ustroystvo na teritoriata) 163 a §:ään sisältyvät edellytykset.
- 5 Menettelyn toteuttamisen jälkeen tuensaaja teki kaksi sopimusta valittujen toimeksisaajien kanssa, jotka ovat bulgarialaisia talouden toimijoita. Ensimmäinen talouden toimija voitti ensimmäistä erää koskevan toimeksiannon ja teki kunnan kanssa sopimuksen, jonka arvo oli 412 850 BGN ilman arvonlisäveroa, kun taas toista erää koskevan toimeksiannon voittaneen talouden toimijan kanssa tehtiin sopimus, jonka arvo oli 684 160,76 BGN ilman arvonlisäveroa.
- 6 Tämän jälkeen vastaaja tutki ilmoituksen kyseisessä julkisessa hankinnassa todetusta sääntöjenvastaisuudesta. Tutkinnan perusteella toteutetussa hallinnollisessa menettelyssä tehtiin päätös, jolla tuensaajalle määrättiin rahoitusoikaisu, jonka määrä oli 129 145,29 BGN arvonlisäveroineen, mikä vastaa 10:tä prosenttia kummankin mainitun osallistujan kanssa tehtyihin kahteen sopimukseen myönnetystä avustuksesta. Vastaajan päätöksessä todettiin, että perusteeton menoerä laskettiin sopimusten, joiden yhteisarvo oli 1 291 452,91 BGN, tukikelpoisten kustannusten perusteella.
- 7 Kunta riitautti tämän vastaajan päätöksen Administrativen sad Veliko Tărnovossa (hallintotuomioistuin, Veliko Tărnovo, Bulgaria), joka kumosi sen. Administrativen sad katsoi erityisesti, ettei kyseisessä tapauksessa ole rikottu julkisista hankinnoista annettua lakia eikä kyseessä siten ole sääntöjenvastaisuus.
- 8 Vastaaja valitti kyseisestä tuomiosta Varhoven Administrativen sadiin (ylin hallintotuomioistuin, Bulgaria; jäljempänä VAS). VAS vahvisti Administrativen

sadin tuomion ja viittasi erityisesti siihen, että vastaaja on olettanut, että tuensaajan asettama rajoittava edellytys ei ole kansalaisuuden perusteella syrjivä vaatimus vaan tarjoajan erään liittyvää teknistä suorituskykyä koskeva vaatimus, joka on asetettu sinänsä ennenaikaisesti eli tarjouksen jättämishetkellä. VAS:n tuomion mukaan tämä muodostaa kansallisen lakia alemman tasoisen sääntelytoimenpiteen mukaisesti täysin erilaisen sääntöjenvastaisuuden, joka kuvataan kyseisen sääntelytoimen taulukkomuotoisessa liitteessä ja jonka osalta säädetään erisuuruudesta rahoitusoikaisusta.

- 9 Oikeudenkäynnin päätyttyä vastaaja toteutti toisen tehdyn ilmoituksen perusteella sääntöjenvastaisuuden tutkimiseksi ”uuden” menettelyn, jossa se tuli täsmälleen samojen tosiseikkojen ja olosuhteiden perusteella siihen tulokseen, että samat jo todetut rikkomiset johtivat toiseen sääntöjenvastaisuuteen. Tosiasiallisesti vastaaja päätti, että sääntöjenvastaisuus on luokiteltava oikeudellisesti siten kuin VAS on tehnyt edellä kuvatussa muutoksenhakumenettelyssä annettussa tuomiossa. Näin ollen vastaaja määräsi erisuuruisen rahoitusoikaisun, nimittäin 64 572,64 BGN arvonlisäveroineen, mikä vastasi 5:tä prosenttia kummankin talouden toimijan kanssa tehtyjen sopimusten tukikelpoisista kustannuksista. Kummassakaan tapauksessa vastaaja ei tutkinut lähemmin sitä, onko konkreettista vahinkoa aiheutunut tai onko se mahdollista, eikä myöskään ottanut huomioon konkreettisten rikkomisten yksilöllistä vakavuutta, koska se (joskin implisiittisesti) lähti siitä, että rikkomiset mainitaan joka tapauksessa Naredban liitteinä olevissa taulukoissa sääntöjenvastaisuutena, jonka osalta säädetään prosentuaalisesta indikaattorista rahoitusoikaisua ja kaavasta sen soveltamista varten.
- 10 Tuensaaja riitautti kyseisen päätöksen ennakkoratkaisua pyytävässä tuomioistuimessa sillä perusteella, että se on pätemätön ja lainvastainen.

Pääasian asianosaisten keskeiset lausumat

- 11 Kantajan lainvastaisuudesta esittämät väitteet eivät koske ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen tarvitsemaa unionin oikeuden säännösten tulkintaa. Kantaja ei kyseenalaista rahoitusoikaisujen tekemistä koskevien kansallisten säännösten yhteensopivuutta unionin oikeuteen sisältyvien periaatteiden ja säännösten kanssa.
- 12 Vastaaja ei ota nimenomaisesti kantaa sääntöjenvastaisuuksien toteutamisesta ja vastaavien avustusten oikaisemista koskevien kansallisten säännösten yhteensopivuuteen, mutta se pitää näitä säännöksiä kuitenkin implisiittisesti yhteensopivina unionin oikeuden kanssa, koska se viittaa niihin.

Yhteenveto ennakkoratkaisupyynnön perusteluista

- 13 Asetuksen (EU) N:o 1303/2013 143 artiklan 2 kohdan sanamuodon mukaan rahoitusoikaisut tehdään havaittujen yksittäisten tai systeemisten

sääntöjenvastaisuuksien perusteella. Ne rajoittuvat ominaislaatussa vuoksi epäedullisten oikeudellisten seurausten aikaansaamiseen, kun toimen tai toimenpideohjelman julkinen rahoitusosuus peruutetaan kokonaan tai osittain. Lisäksi kyseisen säännöksen kolmannessa virkkeessä jäsenvaltiot valtuutetaan, mutta myös velvoitetaan, ottamaan huomioon sääntöjenvastaisuuksien luonne ja vakavuus sekä niistä rahastoille aiheutunut taloudellinen tappio.

- 14 Sääntöjenvastaisuus oikeuskäsitteenä määritellään mainitussa asetuksessa. Sääntöjenvastaisuus edellyttää unionin oikeuden säännöksen tai määräyksen tai sellaisen kansallisen säännöksen, joka on toiminnallisesti sidoksissa tiettyyn unionin oikeuden säännökseen ja määräykseen ja siihen nähden alemman tasoinen, rikkomista, joka johtuu tuensaajan teosta tai laiminlyönnistä ja jolla on yksinkertaistetusti haitallinen vaikutus. Teon tai laiminlyönnin ja haitallisen vaikutuksen välillä on oltava syy-yhteys. Haitallinen vaikutus voi koostua unionin talousarviolle välittömästi aiheutuvasta vahingosta tai tällaista vahinkoa koskevasta todellisesta ja konkreettisesta vaarasta, joka toteutuu tai toteutuisi pelkästään perusteettoman/lainvastaisen menoerän muodossa.
- 15 Mainittu sääntöjenvastaisuuden oikeudellinen määritelmä huomioon ottaen ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen mukaan voidaan katsoa, että sääntöjenvastaisuuden ”luonne” kuvastaa sen laatua, jonka avulla unionin oikeuden säännöksen tai määräyksen tai kansallisen säännöksen rikkomisen luonne voidaan todeta. Ottaen huomioon sääntöjenvastaisuuden määritelmän ja asetuksen tarkastellun säännöksen tarkoituksen ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin katsookin, että sääntöjenvastaisuuden ”vakavuus” kuvastaa sen määrää, jonka avulla voidaan todeta konkreettisen perusteettoman menoerän muodossa aiheutetun tai mahdollisesti aiheutuvan vahingon aste ja intensiteetti.
- 16 Kyseisestä säännöksestä ilmenee, että oikaisun on oltava oikeasuhteinen, toisin sanoen säännöksessä edellytetään ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen käsityksen mukaan suhteellisuusperiaatteen soveltamista jokaisen sääntöjenvastaisuuden tapauksessa eikä pelkästään prosenttiosuuden, joka on laskettava toimen tai toimenpideohjelman tukikelpoisten kokonaiskustannusten ja perusteettoman menoerän perusteella, yhtenäistä soveltamista.
- 17 Asetuksen (EU) N:o 1303/2013 143 artiklan 1 kohdan ja 2 artiklan 36 alakohdan sisällön vertailusta voidaan päätellä, että oikaisujen tekemisellä pyritään tasaamaan kokonaan tai osittain unionin talousarvion menoille tosiasiallisesti aiheutunut tai objektiivisesti tarkasteltuna mahdollisesti aiheutuva vahinko.
- 18 ZUSEFSU:n 70 §:n 1 momentin 9 kohtaan sisältyvä kansallinen säännös noudattaa asetuksen systematiikkaa sen edellytyksen osalta, että kyseessä on oltava sääntöjenvastaisuus, koska siinä säädetään, että toimeksisaajan valintaa koskevien säännösten rikkomisen, vaikka tämä olisi valittu julkisessa tarjouskilpailumenettelyssä, on aiheutettava vahinkoa yhteistyössä hallinnoitavien Euroopan rahastojen varoille (unionin talousarvioon kuuluvat varat mukaan luettuina).

- 19 Toisaalta ZUSEFSU:n 70 §:n 2 momentissa ja Naredban 2 §:ssä otetaan kuitenkin tosiasiallisesti käyttöön olettama, jota ei voida kumota ja jonka mukaan hallituksen (Ministerski savet) sääntelytoimessa mainittuja kansallisen lain rikkomisia (mukaan luettuna laki, jossa vahvistetaan säännöt julkisten hankintasopimusten tekemiselle) pidetään alun alkaenkin sääntöjenvastaisuuksina, nimittäin myös niistä aiheutuneita tai todennäköisesti aiheutuvia vahinkoja koskevan olettaman ja rikkomisen ja vahingon tai vahingon vaaran välistä syy-yhteyttä koskevan olettaman osalta.
- 20 Naredban 1 §:n 1 kohdassa säädetään vastaavasti, että tässä lakia alemman tasoisessa sääntelytoimessa luetellaan yksittäiset sääntöjenvastaisuudet, jotka merkitsevät Euroopan rakenne- ja investointirahastoista myönnettyjen varojen hallinnoinnista annetun lain (Zakon za upravlenie na sredstvata ot Evropeyskite strukturni i investitsionni fondove – lain vanha nimi) 4 luvun mukaisten toimeksisaajan valintasääntöjen rikkomista, joista aiheutuu tai aiheutuisi vahinkoa Euroopan rakenne- ja investointirahastojen varoille ja jotka muodostavat perusteen rahoitusoikaisun tekemiselle. Käytännössä tämä rikkomisten ”luetteleminen” synnyttää olettaman, jota ei voida kumota, siitä, että ne ovat syy-yhteydessä perusteettoman menoeran muodossa aiheutuneisiin tai todennäköisesti aiheutuviin vahinkoihin. Naredban 2 §:n 1 momentin ja 2 §:n 2 momentin tarkastelusta on nimittäin pääteltävä, että siinä olevassa luettelossa mainitaan (sekä nykyisin voimassa olevan että jo kumotun) julkisista hankinnoista annetun kansallisen lain rikkomisten ryhmiä, jotka rinnastetaan sääntöjenvastaisuuteen.
- 21 Kyseinen sääntely mahdollistaa sen, että väitettyä sääntöjenvastaisuutta, joka seuraa julkisista hankinnoista annetun lain säännöksen rikkomisesta tai noudattamatta jättämisestä, tutkiessaan Bulgarian hallintoviranomainen voi todeta kyseisen lain tai sen soveltamiseksi annetun lakia alemman tasoisen sääntelytoimen rikkomisen, joka kuuluisi Naredban 2 §:ää koskevissa liitteissä olevaan vastaavaan jaksoon, ilman että sen olisi tutkittava ja todettava, onko tämä rikkominen syy-yhteydessä perusteettomien menoerien muodossa aiheutuneeseen tai todennäköisesti aiheutuvaan vahinkoon. Tässä yhteydessä on aiheellista viitata siihen, että hallintoviranomainen voisi vedota puhtaasti muodollisesti Naredban 5 §:n 1 ja 2 momenttiin; näillä säännöksillä ei kuitenkaan ole käytännössä merkitystä (minkä vuoksi niitä ei koskaan sovelleta käytännössä), koska Naredban 2 §:ää koskevat liitteet ovat sitovia ja niissä säädetään tyhjentävästi voimassa olevan ja kumotun julkisista hankinnoista annetun lain rikkomistapaukset sekä niihin sovellettavat prosentuaaliset indikaattorit.
- 22 Tältä osin on todettava, että kansallisen lain tietyn rikkomisen toteaminen ja sen luokittelu vastaavaan jaksoon sekä sen laadun ja tyypin määrittely Naredban 2 §:n 1 ja 2 momenttia koskeviin liitteisiin sisältyvien taulukoiden mukaisesti johtaa automaattisesti siihen, että hallintoviranomainen vahvistaa rahoitusoikaisun määrän pelkästään soveltamalla näissä taulukoissa lueteltuja yhtenäisiä prosentuaalisia indikaattoreita ja Naredban 5 §:n 3 momenttiin sisältyvää kaavaa. Tosiasiallisesti kyse on viranomaisen sidotusta harkintavallasta; sillä ei nimittäin ole toimivaltaa yksilöidä vastaavaa oikaisua rikkomisen konkreettisen laadun

ja/tai vakavuuden ja siitä konkreettisesti aiheutuneen tai mahdollisesti aiheutuvan vahingon perusteella.

- 23 Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin katsoo, että näin muotoiltu kansallinen lainsäädäntö ei ole asetuksen (EU) N:o 1303/2013 merkityksen ja tavoitteen mukainen. Kyseisessä asetuksessa esitetyn käsitelmääritelmän tarkastelusta seuraa, että ainoastaan rikkominen, joka aiheuttaa tiettyjä ei-toivottuja vaikutuksia tai todellisen vaaran tällaisista vaikutuksista, voi olla perusteena rahoitusoikaisun määrittämiselle. Ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen mukaan suhteellisuusperiaatteen soveltaminen estää sen, että jäsenvaltio määrittää lainsäädäntöön sisältyvillä olettamilla, joita ei voida kumota, että julkisia hankintoja koskevan kansallisen säännöksen rikkomiset, jotka kuvataan sääntelytoimeen sisältyvässä luettelossa, merkitsevät kaikissa tapauksissa sitä, että niillä on aiheutettu tai todennäköisesti aiheutetaan vahinkoa ja että ne ovat syy-yhteydessä tähän aiheutuneeseen tai todennäköisesti aiheutuvaan vahinkoon. Jos omaksuttaisiin vastakkainen näkemys, sekä sääntöjenvastaisuuden määrittelmän tunnusmerkit että asianmukaisuutta (oikeasuhteisuutta) koskeva edellytys olisivat merkityksettömiä rahoitusoikaisun soveltamisessa.
- 24 Ennakkoratkaisua pyytävälle tuomioistuimelle herääkin kysymys, taataanko mainittuihin kansallisiin säännöksiin sisältyvällä sääntelyllä täysimääräisesti suhteellisuusperiaatteen soveltaminen julkisia hankintoja koskevan unionin tai kansallisen säännöksen jokaisen yksittäisen konkreettisen ja täsmällisen rikkomisen yksilöimisen ja sitä vastaavan rahoitusoikaisun yksilöimisen osalta, mikäli jokainen tällaisen säännöksen muodollinen rikkominen luokitellaan sääntelytoimeen sisältyvässä luettelossa ja sille määritetään prosentuaalinen oikaisu, joka lasketaan pelkästään rikkomisen kohteena olevien menojen perusteella.
- 25 Unionin tuomioistuimen 26.5.2016 antamassa tuomiossa *Județul Neamț ja Județul Bacău* (C-260/14 ja C-261/14, EU:C:2016:360) tulkittiin asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 1 artiklan 2 kohtaa ja asetuksen (EY) N:o 1083/2006 2 artiklan 7 alakohtaa, jonka sisältö otettiin asetuksen (EU) N:o 1303/2013 2 artiklan 36 alakohtaan. Vaikka tämä tulkinta on hyödyllinen myös käsiteltävän asian kannalta ja johtaa siihen, että kansallisia julkisia hankintoja koskevien sääntöjen rikkomisia, jotka sopimuksen arvioidun arvon vuoksi eivät kuulu direktiivin 2004/18/EY soveltamisalaan, voidaan pitää asetuksessa (EU) N:o 1303/2013 tarkoitettuina sääntöjenvastaisuuksina, nyt esitettävän ennakkoratkaisupyyntö tausta on toisenlainen, koska käsiteltävässä asiassa on kyse unionin oikeudessa säädetystä rahoitusoikaisujen tekemistä koskevasta mahdollisuudesta suhteellisuusperiaatteen näkökulmasta.